

straffelovens kap. 16 (forbrydelser i offentlig tjeneste og hverv).

Rådet foreslår følgende formulering: »eller der er skellig grund til at antage, at han som forsvarer har overtrådt de ham påhvilende pligter, jfr. § 739.«

c. »hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter (undtagelsesvis gør det påkrævet)«.

Dette kriterium forekommer – selv med den skete præcisering – for generelt.

I stedet foreslås bestemmelsen formuleret således: »hvis konkrete holdepunkter undtagelsesvis giver skellig grund til at antage, at advokatens optræden som forsvarer i sagen er til væsentlig skade for statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter.«

Under hensyn til de principielle betænkeligheder, der knytter sig til udelukkelse af en af sigtede ønsket bestemt forsvarer i en strafesag og til den særegne karakter af de under a-c nævnte regler, foreslår Advokatrådet, at der i retsplejeloven indføjes en bestemmelse om, at rettens afgørelse efter disse bestemmelser kan påkæres til den særlige klageret, der da bør sammensættes som anført i retsplejelovens § 1 a, stk. 3. Det bør samtidig bestemmes, at kæresagen fremmes med størst mulig hurtighed, og at der efter sigtedes begæring finder mundtlig forhandling sted.

Man opnår herved, at den endelige afgørelse af spørgsmålet om en forsvarers udelukkelse ikke bliver truffet af dommere, som kan komme til at dømme i sagen, og at der ved sagens endelige afgørelse ikke alene medvirker statens repræsentanter, herunder dommere, men også en advokat.

Sådanne kæresager vil være så sjældne, at reglen ikke vil medføre nogen øget arbejdsbyrde af betydning for klagerettens medlemmer, og reglen vil understrege den ekstraordinære og undtagelsesvis karakter af bestemmelser om udelukkelse af en forsvarer.

Advokatrådet henviser til, at spørgsmålet om forsvarerudelukkelse har været drøftet i den rådgivende kommission for advokater i den fællesmarkedslandene. På et kommissionsmøde i Stratford-upon-Avon den 15. maj 1976 har kommissionen vedtaget den i kopi vedlagte resolution, hvori bl. a. udtales:

»... the exclusion of a defence advocate can only be called for in cases of exceptional

gravity which involve his being accused of acts which carry a criminal or disciplinary sanction. Only the competent disciplinary authority can order such exclusion.«

Ad § 745, stk. 1.

Ifølge forslaget tredje punktum må forsvareren ikke uden politiets samtykke overlevere det ham udleverede materiale til sigtede eller andre.

Man finder, at de af Advokatrådet anførte grunde, der også anerkendes af justitsministeriet, jfr. motiverne, må føre til, at lovbestemmelsen ændres, og man foreslår derfor, at § 745, stk. 1, tredje punktum erstattes af følgende bestemmelse: »Politiet kan under de i stk. 4 angivne omstændigheder pålægge forsvareren ikke at overlevere det ham udleverede materiale til sigtede eller andre. Et sådant pålæg kan af forsvareren forelægges retten til afgørelse.«

Ad § 767, stk. 2.

Advokatrådet er af den opfattelse, at retten til mundtlig behandling af kæremålet bør udvides yderligere og foreslår, at der gives ret til mundtlig behandling af kæremål straks efter første fristforlængelse, altså efter fristforlængelse efter 14 dages varetægt.

Under hensyn til princippet om mundtlighed i retsplejen forekommer det forkert, at et så væsentligt spørgsmål som, hvorvidt den sigtede skal være berøvet sin frihed under sagens efterforskning, ikke, når det begæres af forsvareren, kan underkastes mundtlig behandling før efter 3 måneders forløb.

Det er ofte det første kæremål om fængslingsspørgsmålet, der har den afgørende betydning for sagens videre forløb, og med en udelukkende skriftlig behandling kan kontradiktionen volde vanskeligheder, idet forsvareren normalt ikke bliver underrettet om anklagemyndighedens indlæg under kæremålet, inden kendelsen er afsagt.

En regel om mundtlig behandling af kæremål efter første fristforlængelse kan ikke antages at betyde nogen væsentlig forøgelse af landsretternes arbejde, idet den kun har praktisk betydning i sager, hvor fængslingsfristens længde giver mulighed for at nå at få berammet et retsmøde.

Ad § 770, stk. 3.